

Základy programování v C++ - 5. a 6. cvičení

Podprogramy, rekurze, rozdělení programu do více souborů

Zuzana Petříčková

9. října 2019

Přehled

- 1 Bylo minule
- 2 Podprogramy
 - Organizace dat v paměti za běhu programu
 - Rekurzivní funkce
- 3 Rozdělení programu do několika souborů
 - Průběh překladač programu v C++
 - Příklady

Už jsme probírali

- Vytvoření konzolové aplikace
- Proměnné a základní datové typy
- Příkazy pro řízení běhu programu
 - podmínky (IF)
 - cykly (WHILE, DO-WHILE, FOR)
 - skoky (BREAK, CONTINUE, GOTO)
- Ošetření chyb uživatele

Úvod do podprogramů

Podprogram

- část programu, kterou je možné volat (opakovaně) z různých míst kódu
- může mít parametry a vracet nějakou hodnotu

Funkce

- podprogram, který vrací nějakou hodnotu a volá se ve výrazu

Procedura

- podprogram, který nevrací hodnotu a volá se jako příkaz
- v C++ nejsou, používá se funkce bez návratové hodnoty

Úvod do podprogramů

Význam podprogramů

- zpřehlednění programu
- kód mohu používat na více místech

Podprogramy v C++ ... funkce

```
int vynasob(int a, int b)
{
    return a * b ;
}
```

- **hlavička funkce:**
 - návratová hodnota (typ funkce) nebo **void** (funkce nic nevrací)
 - název funkce (identifikátor, jméno)
 - seznam parametrů (včetně typů)
- **tělo funkce:**
 - ukončení funkce a návrat hodnoty: příkaz **return**

Úvod do podprogramů

definiční deklarace funkce

- hlavička a tělo

```
int vynasob(int a, int b)
{
    return a * b ;
}
```

- deklarace funkce musí předcházet jejímu použití

Volání funkce v programu:

```
int c = vynasob(x,6);
```

Úvod do podprogramů

```
#include <iostream>
using namespace std;

// definicni deklarace
int vynosob(int a, int b)
{
    return a * b ;
}

int main()
{
    int vysledek = vynosob(3,5);
    vysledek += vynosob(4,1);
    cout << "Vysledek operace je " << vysledek << endl;
    return 0;
}
```

Úvod do podprogramů ... funkce bez parametrů typu void

```
#include <iostream>
using namespace std;

// definicni deklarace
void pozdrav()
{
    cout << "Ahoj lidi!" << endl;
}

int main()
{
    // volani funkce
    pozdrav();
    return 0;
}
```


Více funkcí se stejným jménem, ale s jinými parametry (tzv. přetěžování funkcí)

```
double vydel(double a, double b)
{
    // cout << "delim racionalni cisla" << endl;
    return a / b;
}
int vydel(int a, int b)
{
    // cout << "delim cela cisla" << endl;
    return a / b;
}
int main()
{
    cout << vydel(3, 4) << endl;
    cout << vydel(3.0, 4.0) << endl;
    //cout << vydel(3, 4.0) << endl; //chyba pri prekladu
    cout << vynasob(3.0, 4.0) << endl; // varovani pri prekladu
}
```

Úvod do podprogramů

- Funkce, která vrátí maximum ze tří čísel:

```
int maximum(int a, int b, int c)
{
    if (a >= b && a >= c)
        return a;
    if (b >= a && b >= c)
        return b;
    return c;
}
```

```
int main()
{
    int a, b, c;
    ... // nacteni cisel
    cout << "maximim z cisel je " << maximum(a,b,c) << endl;
    return 0;
}
```

Úvod do podprogramů

deklarace funkce

- definiční ... hlavička a tělo

```
int vynosob(int a, int b)
{
    return a * b ;
}
```

- informační (prototyp) ... pouze hlavička se středníkem

```
int vynosob(int a, int b);
```

- deklarace funkce musí předcházet jejímu použití
- pro překlad programu stačí prototyp, definice může být později nebo v jiném souboru

Volání funkce v programu:

```
int c = vynosob(a, 6);
```

Úvod do podprogramů

```
#include <iostream>
using namespace std;

// informativni deklarace (prototyp funkce)
int vynasob(int a, int b);

int main()
{
    int vysledek;
    vysledek = vynasob(3,5);
    cout << "Vysledek testu je " << vysledek << endl;
    return 0;
}
int vynasob(int a, int b) // definicni deklarace
{
    return a * b ;
}
```

Proměnné a datové typy

Druhy proměnných

- lokální proměnná ... deklarována na úrovni funkce / bloku
- globální proměnná ... deklarována na úrovni programu
- konstanty

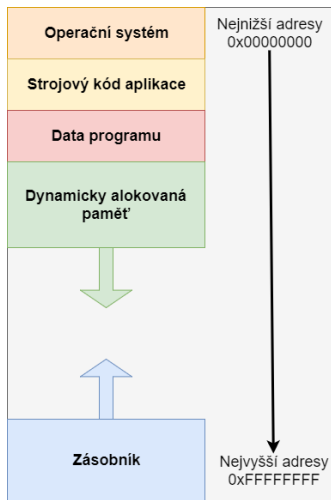
```
const int horni_mez = 10;  
const double pi = 3.1415926;
```

Řízení běhu programu - podprogramy

- 1 Napište a zavolejte funkci **double mocnina(double x, int n)**, která spočte a vrátí x^n (řešení pomocí for-cyklu nebo while-cyklu).
- 2 Napište a zavolejte funkci **double euler(int n)**, která spočítá odhad hodnoty eulerovy konstanty $e = \lim_{n \rightarrow \infty} (1 + \frac{1}{n})^n$ spočtením $(1 + \frac{1}{n})^n$ pro zadané $n \in \mathbb{N}$ (využijte funkci **mocnina**).
- 3 Napište a zavolejte funkci **int najdi(double x)**, která najde nejmenší $n \in \mathbb{N}$ takové, že $x \leq 2^n$ (využijte funkci **mocnina**).
- 4 Napište a zavolejte funkci **bool jePrvocislo(int x)**, která otestuje, zda je zadané číslo prvočíslem (vrátí true, pokud je x prvočíslo, jinak vrátí false).

Žádná z funkcí **nebude nic vypisovat do konzole, ani z ní číst**, o povídací část programu (načtení zadání, výpis výsledků) se postará funkce main.

Organizace dat v paměti za běhu programu

Podprogramy (funkce) - volání funkce

- parametry se předávají hodnotou
- 1 volající funkce spočte hodnoty skutečných parametrů a s návratovou adresou je uloží na zásobník
- 2 řízení je předáno volané funkci
- 3 volaná funkce vyhradí na zásobníku místo pro lokální proměnné
- 4 vykoná se tělo volané funkce
- 5 volaná funkce odstraní ze zásobníku lokální proměnné
- 6 řízení se vrátí volající funkci
- 7 volající funkce odstraní ze zásobníku parametry volané funkce

Rekurze

Rekurzivní funkce

- funkce, která "volá sama sebe" ještě před svým dokončením

Příklad: faktoriál

- $f(n) = n! = n(n-1)(n-2)\dots 2 \cdot 1, \quad n \in \mathbb{N}$

Faktoriál - rekurzivní definice:

- $f(0) = 1$
- $f(n) = n! = n \cdot (n-1)! = n \cdot f(n-1); \quad n > 1$

Rekurze

Faktoriál ... řešení

```
long long faktorialRek(int n)
{
    if (n <= 0)
        return 1;
    return n * faktorialRek(n-1);
}
```

Rekurzivní funkce

Příklady na procvičení REKURZE:

- 1 Napište a zavolejte rekurzivní funkci **double mocninaRek(double x, int n)**, která spočte a vrátí x^n .
- 2 Napište a zavolejte rekurzivní funkci **int fibonacciRek(int n)**, která spočte a vrátí n-tý člen Fibonacciho posloupnosti.
- 3 **(kdo stihne)** Napište a zavolejte funkci **int fibonacci(int n)**, která spočte a vrátí n-tý člen Fibonacciho posloupnosti bez využití rekurze.

Organizace programu

Rozdělení programu do několika souborů

- zpřehlednění kódu
- znovupoužitelnost kódu
- rychlejší překlad u větších projektů (překládají se pouze změněné soubory)

Dva typy souborů

- zdrojové soubory ... přípona .cpp
- hlavičkové soubory ... přípona .h
 - deklarace funkcí, externích proměnných, datových typů, tříd ap.

Organizace programu

knihovna.h

```
#pragma once // zabrání opakovanému vložení hlavičkového souboru
extern const double pi; //informativní deklarace proměnné
double obsahKruhu(double r); // informativní deklarace funkce
```

knihovna.cpp

```
#include <cmath> // systemová knihovna
#include "knihovna.h" // naše knihovna

const double pi = 3.1415926;
double obsahKruhu(double r)
{
    return pi * pow(r,2);
}
```

main.cpp

Organizace programu

main.cpp

```
#include <iostream>
#include "knihovna.h"
using namespace std;

int main()
{
    double polomer;
    ... // nacteni polomeru
    cout << "Obsah kruhu je " << obsahKruhu(polomer) << endl;
    return 0;
}
```

Průběh překladu programu v C++

- 1 zpracování každého zdrojového souboru **preprocesorem**
 - odstraní komentáře
 - zpracuje direktivy (začínají #, např. #include)
 - ...
- 2 zpracování každého zdrojového souboru **překladačem (kompilátorem)**
 - výsledkem jsou **relativní soubory** (.obj, .o), které obsahují (binární) strojový kód
- 3 **sestavovací program (linker)** sestaví z relativních souborů spustitelný program
 - kontroluje, zda našel definice všech použitých funkcí a proměnných

Příklady na procvičení REKURZE:

- 1 Napište a zavolejte rekurzivní funkci **double** **mocninaRek(double x, int n)**, která spočte a vrátí x^n .
- 2 Napište a zavolejte rekurzivní funkci **int fibonacciRek(int n)**, která spočte a vrátí n-tý člen Fibonacciho posloupnosti.
- 3 **(kdo stihne)** Napište a zavolejte funkci **int fibonacci(int n)**, která spočte a vrátí n-tý člen Fibonacciho posloupnosti bez využití rekurze.

Příklad

- Rozložte program s funkcemi z 5-6. cvičení (**mocnina**, **euler**, **najdi**, **jePrvocislo**, **mocninaRek**, **fibonacciRek**) do více souborů:
 - **funkce.cpp** ... definiční deklarace funkcí
 - **funkce.h** ... informativní deklarace funkcí
 - **main.cpp** ... funkce main() (povídací část programu, odkud se budou jednotlivé funkce volat)

Další příklady na procvičení aktuální látky

- 1 Napište a zavolejte funkci **bool jeFibonacci(int x)**, která otestuje, zda je zadané číslo prvkem Fibonnaciho posloupnosti (vrátí true nebo false).
- 2 Napište a zavolejte funkci **int nsd(int x, int y)**, která spočte a vrátí největšího společného dělitele dvou čísel.
- 3 Napište a zavolejte funkci **int nsn(int x, int y)**, která spočte a vrátí nejmenší společný násobek dvou čísel.

Žádná z funkcí **nebude nic vypisovat do konzole, ani z ní číst**, o povídací část programu (načtení zadání, výpis výsledků) se postará funkce main. Případně zkuste program rozdělit do tří souborů obdobně jako v minulém příkladě.

Generování pseudonáhodných čísel

```
#include <ctime> // time
#include <cstdlib> // srand, rand
...
int main()
{
    srand(time(NULL)); // počáteční nastavení generatoru
                       // (voláme pouze jednou)
    ...
    int cislo = rand(); // náhodné celé číslo z intervalu {0, RAND_MAX}
    cislo = rand() % 10; // náhodné celé číslo z intervalu {0, 9}
}
```

Příklad: myslím si číslo